

DECYZJA KOMISJI

z dnia 15 lipca 2004 r.

wdrażająca dyrektywę Rady nr 64/432/EWG w sprawie dodatkowych gwarancji dla handlu wewnątrzspółnotowego bydłem odnoszących się do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła i zatwierdzenia programów zwalczania przedstawionych przez Państwa Członkowskie*(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 2104)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2004/558/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady nr 64/432/EWG z dnia 26 czerwca 1964 r. w sprawie problemów zdrowotnych zwierząt wpływających na handel wewnątrzspółnotowy bydłem i trzodą chlewną⁽¹⁾, zwłaszcza jej art. 9 ust. 2 i 10 ust. 2,

a także mając na uwadze, że:

- (1) Zakaźne zapalenie nosa i tchawicy jest opisem najbardziej widocznych klinicznych objawów bydlęcego wirusa opryszczki typu 1 (BHV1). Z uwagi na to, że wiele infekcji tym wirusem ma przebieg podkliniczny, środki kontroli należy kierować na zwalczanie choroby, nie zaś objawów.
- (2) Załącznik E (II) do dyrektywy nr 64/432/EWG wymienia „bydłęce zakaźne zapalenie nosa i tchawicy” jako jedną z chorób, które mogą być objęte krajowymi programami kontroli i dla których można składać wnioski o dodatkowe gwarancje.
- (3) Niemcy przedstawiły program realizowany w celu zwalczania infekcji BHV1 na całym swoim terytorium zgodny z kryteriami określonymi w art. 9 ust. 1 dyrektywy nr 64/432/EWG i przewidujący zasady krajowego ruchu bydła odpowiadające zasadom uprzednio wdrożonym w Austrii, prowincji Bolzano we Włoszech i w Szwecji, dzięki którym zwalczono tę chorobę w tych krajach.
- (4) Program przedstawiony przez Niemcy i żądane przez to państwo dodatkowe gwarancje dotyczące handlu bydłem w celu zapewnienia skuteczności tego programu zostały zatwierdzone decyzją nr 2004/215/WE⁽²⁾ z dnia 1 marca 2004 r. wprowadzającą dyrektywę Rady nr 64/432/EWG w sprawie dodatkowych gwarancji dla

handlu wewnątrzspółnotowego bydłem, odnoszących się do zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła i zatwierdzenia programów zwalczania przedstawionych przez Państwa Członkowskie.

- (5) Istnieją dodatkowe gwarancje dla Danii, Austrii, Finlandii, Szwecji i prowincji Bolzano we Włoszech. Państwa te uznają swoje terytoria za wolne od bydlęcego zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy, natomiast Włochy przyjmują to stanowisko w odniesieniu do prowincji Bolzano. Zgodnie z art. 10 ust. 1 dyrektywy nr 64/432/EWG, przedstawiły one Komisji dokumentację pomocniczą, dowodzącą w szczególności, że sytuacja jest stale monitorowana.
- (6) Do Państw Członkowskich lub ich regionów uznanych za wolne od tej choroby i aktualnie uwzględnionych w załączniku do decyzji Komisji nr 93/42/EWG⁽³⁾ należy stosować tylko minimalne wymagania w zakresie wysyłki bydła do hodowli i produkcji do innych Państw Członkowskich.
- (7) W zakresie standaryzacji testów na obecność BHV1 w laboratoriach, Światowa Organizacja Zdrowia Zwierząt (OIE) przyjęła serum silnie pozytywne, słabo pozytywne i negatywne jako międzynarodowe standardy OIE dla testów na obecność BHV1 dostępnych w Laboratoriach Referencyjnych OIE dla bydlęcego zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy wymienionego w Podręczniku Standardów dla Testów Diagnostycznych i Szczepionek⁽⁴⁾.
- (8) Wystąpiły problemy w wewnątrzspółnotowym handlu bydłem pochodzącym z Państw Członkowskich, których status w zakresie bydlęcego zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy jest inny.
- (9) Dla jasności i w celu zapewnienia językowej jednolitości środków należy połączyć w jednej decyzji zatwierdzenie programu niemieckiego i dodatkowych gwarancji w zakresie bydlęcego zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy oraz uchylić decyzję nr 2004/215/WE.

⁽¹⁾ Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 1977/64. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 21/2004 (Dz.U. L 5 z 9.1.2004, str. 8).

⁽²⁾ Dz.U. L 67 z 5.3.2004, str. 24.

⁽³⁾ Dz.U. L 16 z 25.1.1993, str. 50. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją nr 2000/502/WE (Dz.U. L 200 z 8.8.2000, str. 62).

⁽⁴⁾ Podręcznik Standardów dla Testów Diagnostycznych i Szczepionek, wydanie 4, sierpień 2000.

(10) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

b) zwierzęta są przeznaczone do produkcji mięsa i spełniają następujące warunki:

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zatwierdza się programy przedstawione przez Państwa Członkowskie wymienione w pierwszej kolumnie tabeli w załączniku I w zakresie kontroli i zwalczania infekcji bydłowym wirusem opryszczki typu 1 (BHV1), zwanego dalej „bydłowym zakaźnym zapaleniem nosa i tchawicy” lub „IBR”, w regionach tych Państw Członkowskich wymienionych w drugiej kolumnie tabeli w załączniku I.

Artykuł 2

1. Bydło przeznaczone do hodowli i produkcji pochodzące z Państw Członkowskich lub ich regionów niewymienionych w załączniku II, a przeznaczone dla Państw Członkowskich lub ich regionów wymienionych w załączniku I, musi spełniać co najmniej poniższe dodatkowe gwarancje:

- a) musi pochodzić z gospodarstwa, w którym – zgodnie z oficjalnymi informacjami – w ciągu ostatnich 12 miesięcy nie stwierdzono klinicznych ani patologicznych oznak bydłowego zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy;
- b) musi być izolowane w obiekcie zatwierdzonym przez odpowiednie władze przez 30 dni bezpośrednio poprzedzających transport; wszystkie zwierzęta przebywające w tym samym obiekcie muszą być wolne od klinicznych objawów bydłowego zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy w tym okresie;
- c) zwierzęta te i wszystkie inne sztuki bydła znajdujące się w tym samym obiekcie muszą przejść z wynikiem negatywnym test serologiczny wykonany na próbkach krwi pobranych nie wcześniej niż 21 dni po ich przybyciu do obiektu w celu wykrycia następujących przeciwciał:
 - i) w przypadku zwierząt szczepionych: przeciwciał przeciwko gE-glikoproteinie BHV1,
 - ii) w przypadku zwierząt nieszczepionych: przeciwciał przeciwko całemu BHV1.

2. Przez odejście od pkt 1 odpowiednie władze Państw Członkowskich, z których zwierzęta pochodzą, mogą zezwolić na wysyłkę do gospodarstw mieszczących się w regionach wymienionych w załączniku I bydła spełniającego co najmniej jeden z poniższych warunków:

- a) zwierzęta pochodzą z Państwa Członkowskiego wymienionego w załączniku I i z gospodarstw wolnych od BHV1, spełniających co najmniej wymagania określone w załączniku III;

i) zwierzęta albo

— pochodzą z gospodarstw wolnych od BHV1 zgodnych z definicją w załączniku III, lub

— pochodzą od zaszczepionych matek, u których szczepienia są regularnie ponawiane, lub

— są regularnie szczepione i szczepienia te są ponawiane przy pomocy szczepionki niezawierającej gE, zgodnie z instrukcją producenta, lub

— w Państwie Członkowskim, z którego pochodzą, przeszły z wynikiem negatywnym test serologiczny na obecność przeciwciał wymienionych w pkt 1 ust. c, przeprowadzony na próbce krwi pobranej w ciągu 14 dni poprzedzających wysyłkę; oraz

ii) są transportowane bez kontaktu ze zwierzętami o niższym statusie zdrowotnym do gospodarstwa o nieznanym statusie BHV1 w docelowym Państwie Członkowskim wymienionym w załączniku I, w którym – zgodnie z zatwierdzonym krajowym programem zwalczania choroby – wszystkie zwierzęta są tuczone w pomieszczeniu zamkniętym i z którego mogą być transportowane wyłącznie bezpośrednio do rzeźni;

c) zwierzęta pochodzą z gospodarstw, w których wszystkie sztuki bydła w wieku przekraczającym 15 miesięcy zostały zaszczepione i szczepienia te są regularnie powtarzane, a wszystkie zwierzęta w gospodarstwie w wieku przekraczającym 9 miesięcy przeszły z wynikiem negatywnym test serologiczny na obecność przeciwciał przeciwko gE-glikoproteinie BHV1 w odstępach nieprzekraczających 12 miesięcy i wszystkie zwierzęta przeszły z wynikiem negatywnym test na obecność przeciwciał określony w pkt 1 ust. c ppkt i), przeprowadzony na próbkach krwi pobranych w ciągu 14 dni poprzedzających wysyłkę;

d) zwierzęta pochodzą z gospodarstw wolnych od BHV1 zgodnych z definicją w załączniku III, mieszczących się w Państwach Członkowskich, w których istnieje obowiązek zgłaszania przypadków bydłowego zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy i w których w promieniu 5 km wokół gospodarstwa nie stwierdzono klinicznych ani patologicznych oznak infekcji BHV1 w ciągu 30 poprzedzających dni, a zwierzęta przeszły z wynikiem negatywnym test na obecność przeciwciał wymieniony w pkt 1 ust. c, przeprowadzony na próbce krwi pobranej w ciągu 14 dni poprzedzających wysyłkę.

3. Bydło rzeźne pochodzące z Państw Członkowskich lub ich regionów niewymienionych w załączniku II, przeznaczone dla Państw Członkowskich lub ich regionów wymienionych w załączniku I, będzie transportowane bezpośrednio do rzeźni docelowej lub do zatwierdzonego ośrodka grupującego, skąd będzie transportowane do rzeźni w celu uboju zgodnie z art. 7 tiret drugie dyrektywy nr 64/432/EWG.

4. W pkt 4 sekcji C certyfikatu zdrowia określonego we wzorze 1 w załączniku F do dyrektywy nr 64/432/EWG, dołączanego do bydła wymienionego w punkcie 1, podaje się następujące informacje:

- a) po pierwszym tiret: „IBR”,
- b) po drugim tiret: „Art. 2 ust. ... pkt ... decyzji Komisji nr 2004/558/WE”.

Artykuł 3

1. Bydło przeznaczone do hodowli i produkcji pochodzące z Państw Członkowskich lub ich regionów niewymienionych w załączniku II i przeznaczone dla Państw Członkowskich lub ich regionów wolnych od bydłowego zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy wymienionych w załączniku II musi spełniać następujące gwarancje dodatkowe:

- a) musi odpowiadać gwarancjom dodatkowym przewidzianym w art. 2 ust. 1 lit. a) i b);
- b) bydło to i inne zwierzęta przebywające w tym samym miejscu izolacji wymienionym w art. 2 ust. 1 lit. b) musi uprzednio przejść z wynikiem negatywnym test serologiczny przeprowadzony na próbkach krwi pobranych nie wcześniej niż 21 dni po ich przybyciu do miejsca izolacji w celu odkrycia przeciwciał przeciw całemu BHV1;
- c) nie mogą być uprzednio szczepione przeciw bydłemu zakaźnemu zapaleniu nosa i tchawicy.

2. Bydło rzeźne pochodzące z Państw Członkowskich lub ich regionów niewymienionych w załączniku II i przeznaczone dla Państw Członkowskich lub ich regionów wymienionych w załączniku II będzie transportowane bezpośrednio do rzeźni docelowej w celu uboju zgodnie z art. 7 tiret pierwsze dyrektywy nr 64/432/EWG.

3. W pkt 4 sekcji C certyfikatu zdrowia określonego we wzorze 1 w załączniku F do dyrektywy nr 64/432/EWG, dołączanego do bydła wymienionego w punkcie 1, podaje się następujące informacje:

- a) po pierwszym tiret: „IBR”,
- b) po drugim tiret: „Art. 3 decyzji Komisji nr 2004/558/WE”.

Artykuł 4

Bydło przeznaczone do hodowli i produkcji pochodzące z Państwa Członkowskiego lub jego regionu wymienionego w załączniku II i przeznaczone dla Państwa Członkowskiego lub jego regionu wymienionego w załączniku I lub II musi odpowiadać warunkom przewidzianym w art. 2 ust. 1 lit. a).

Artykuł 5

Państwa Członkowskie zapewnią standaryzację testów serologicznych wymienionych w art. 2 ust. 1 lit. c) ppkt ii) i w art. 3 ust. 1 lit. b), wykrywających przeciwciała przeciw całemu BHV1, przeciw serum silnie pozytywnemu, słabo pozytywnemu i negatywnemu przyjętym jako międzynarodowe standardy OIE dla testów BHV1.

Artykuł 6

Uchyla się decyzję nr 2004/215/WE.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 26 lipca 2004 r.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 15 lipca 2004 r.

W imieniu Komisji

David BYRNE

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Państwo Członkowskie	Regiony Państwa Członkowskiego, wobec których stosuje się dodatkowe gwarancje w przypadku zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła zgodnie z art. 9 dyrektywy 64/432/EWG
Niemcy	Wszystkie regiony

ZAŁĄCZNIK II

Państwo Członkowskie	Regiony Państwa Członkowskiego, wobec których stosuje się dodatkowe gwarancje w przypadku zakaźnego zapalenia nosa i tchawicy bydła zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG
Dania	Wszystkie regiony
Włochy	Prowincja Bolzano
Austria	Wszystkie regiony
Finlandia	Wszystkie regiony
Szwecja	Wszystkie regiony

ZAŁĄCZNIK III

Gospodarstwo wolne od BHV1

1. Gospodarstwo hodujące bydło zostanie uznane za wolne od zakażenia BHV1, jeśli spełnia następujące warunki:
 - 1.1. W ciągu ostatnich 6 miesięcy nie stwierdzono podejrzeń zakażenia BHV1 w tym gospodarstwie, a wszystkie sztuki bydła w gospodarstwie są wolne od objawów klinicznych wskazujących na zakażenie BHV1.
 - 1.2. Do gospodarstwa wprowadzono jedynie bydło pochodzące z gospodarstw usytuowanych w Państwach Członkowskich lub ich regionach wymienionych w załączniku II lub z gospodarstw wolnych od BHV1, a żadna ze sztuk bydła w gospodarstwie nie miała kontaktu z bydłem innym niż pochodzącym z gospodarstw usytuowanych w Państwach Członkowskich lub ich regionach wymienionych w załączniku II, bądź z gospodarstw wolnych od BHV1.
 - 1.3. Osobniki żeńskie zapładniane są wyłącznie nasieniem byków wyprodukowanym zgodnie z dyrektywą 88/407/EWG, które zostało poddane testom na przeciwciała z wynikiem ujemnym, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) ppkt i) lub są pokrywane przez byki z gospodarstw usytuowanych w Państwach Członkowskich lub ich regionach wymienionych w załączniku II, bądź z gospodarstw wolnych od BHV1.
 - 1.4. W gospodarstwie stosuje się co najmniej jeden z następujących programów kontroli:
 - 1.4.1. badania serologiczne w celu wykrycia przeciwciał, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit c), zostały przeprowadzone, w każdym przypadku z wynikiem ujemnym, na co najmniej dwóch próbach krwi pobranych w odstępach od 5 do 7 miesięcy u wszystkich osobników żeńskich i męskich wykorzystywanych lub przeznaczonych dla celów hodowlanych, starszych niż 9 miesięcy;
 - 1.4.2. badania serologiczne w celu wykrycia przeciwciał przeciwko BHV1 zostały przeprowadzone z wynikiem ujemnym na co najmniej dwóch osobnych próbach mleka lub na zbiorczej próbie mleka pobranej od najwyżej 5 zwierząt w odstępach od 5 do 7 miesięcy od wszystkich krów mlecznych; badania serologiczne w celu wykrycia przeciwciał, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), zostały przeprowadzone, w każdym przypadku z wynikiem ujemnym, na co najmniej dwóch próbach krwi pobranych w odstępach od 5 do 7 miesięcy od wszystkich niemlecznych krów i wszystkich osobników męskich wykorzystywanych lub przeznaczonych dla celów hodowlanych, starszych niż 9 miesięcy;
 - 1.4.3. w przypadku gospodarstw mlecznych, w których co najmniej 30 % bydła stanowią krowy mleczne, badania serologiczne na przeciwciała przeciwko BHV1 zostały przeprowadzone, w każdym przypadku z wynikiem ujemnym, na co najmniej trzech próbach mleka pobranych, w zależności od charakteru zastosowanego testu, od stada liczącego nie więcej niż 50 zwierząt w odstępach co najmniej trzymiesięcznych; badania serologiczne w celu wykrycia przeciwciał, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit c) zostały przeprowadzone, w każdym przypadku z wynikiem ujemnym, na co najmniej jednej próbie krwi, pobranej od wszystkich niemlecznych krów i od wszystkich osobników męskich wykorzystywanych lub przeznaczonych dla celów hodowlanych, starszych niż 9 miesięcy;
 - 1.4.4. wszelkie bydło znajdujące się na gospodarstwie pochodzi z gospodarstw usytuowanych w Państwach Członkowskich lub ich regionach wymienionych w załączniku II, bądź z gospodarstw wolnych od BHV1.
2. Gospodarstwo hodujące bydło utrzyma status gospodarstwa wolnego od BHV1, jeśli:
 - 2.1. nadal spełniać będzie warunki określone w ust. od 1.1 do 1.3, oraz
 - 2.2. stosuje co najmniej jeden z następujących programów kontroli:
 - 2.2.1. wszystkie sztuki bydła znajdujące się na gospodarstwie, starsze niż 24 miesiące, zareagowały ujemnie na badania serologiczne w celu wykrycia przeciwciał, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), przeprowadzone na próbie krwi pobranej w odstępach nieprzekraczających 12 miesięcy;

- 2.2.2. badania serologiczne na przeciwciała przeciwko BHV1 zostały przeprowadzone z wynikiem ujemnym na co najmniej jednej osobnej próbie mleka lub na zbiorczej próbie mleka pobranej od najwyżej 5 zwierząt w odstępach nieprzekraczających 12 miesięcy od wszystkich krów mlecznych, a wszystkie krowy niemleczne i osobniki męskie, znajdujące się na gospodarstwie, starsze niż 24 miesiące zareagowały ujemnie na badanie serologiczne w celu wykrycia przeciwciał, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), przeprowadzonym na próbie krwi pobranej w odstępach nieprzekraczających 12 miesięcy;
- 2.2.3. w przypadku gospodarstw mlecznych, na których co najmniej 30% bydła stanowią krowy mleczne, badania serologiczne na przeciwciała przeciwko BHV1 zostały przeprowadzone z wynikiem ujemnym na co najmniej trzech próbach mleka pobranych, w zależności od charakteru zastosowanego testu, od stada liczącego nie więcej niż 50 zwierząt w odstępach co najmniej trzymiesięcznych, lecz nieprzekraczających 12 miesięcy; badania serologiczne w celu wykrycia przeciwciał, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), zostały przeprowadzone, w każdym przypadku z wynikiem ujemnym, na co najmniej jednej próbie krwi pobranej od wszystkich niemlecznych krów i od wszystkich osobników męskich starszych niż 24 miesiące, w odstępach nieprzekraczających 12 miesięcy.
3. Status gospodarstwa hodującego bydło wolnego od BHV1 zostanie zawieszony w przypadku gdy w trakcie badań, o których mowa w pkt od 2.2.1 do 2.2.3 zwierzę zareaguje dodatnio w teście na przeciwciała, określonym w art. 2 ust. 1 lit. c).
4. Status gospodarstwa wolnego od BHV1, zawieszony zgodnie z ust. 3, zostanie przywrócony jedynie po przeprowadzeniu dwóch badań serologicznych, w każdym przypadku z wynikiem ujemnym, w odstępach co najmniej 2 miesięcy. Badania rozpoczną się nie wcześniej niż po 30 dniach od usunięcia ze stada zwierząt, które zareagowały dodatnio na testy serologiczne i obejmą: badania serologiczne na przeciwciała, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) u wszystkich sztuk bydła znajdujących się w gospodarstwie, przeprowadzone na próbach krwi, lub w przypadku krów mlecznych – testy na przeciwciała BHV1, przeprowadzone na osobnych próbach mleka lub zbiorczej próbie mleka pobranej od najwyżej 5 zwierząt.
-